

ולנו במקומן: גמ' פרשת סוטה מיל' דכתיב ^ו ואמר הכהן לאשה בכל לשון שהוא אומר תנו רבנן משמעין אותה בכל לשון שהיא שומעת על מה היא שותה ובמה היא שותה על מה נטמאת ובמה קדיג זקמן ליבסית וליזל כי הוי ולבכפר לה. וה' ימלוק ממו כזקיעות מקוס אסיטטס כי סייל ליסי לי כפליה גמוליס "ל' כוון שחלק קכומן נדגר מהד טש פיכ' נדגר מה ניך יומך. מיל':

היא נטמאת על מה היא שותה על עסקי קניין וסחריה ובמה היא שותה במקורה של חרש על מה נטמאת על עסקיו שהוחק וילדות ובמה היא שותה בשוגן או בכזיר באונס [או] ברצון וכל כך למה שלא להוציאו לעל מים המרים: יודוי מעשר: מגן דתתי² ואמרה לפני ה' אלהיך בערתי הילודש מן הבית וילך אמרה מסותה בכל לשון שהוא אומר אל' רב זביד לאבוי ולילך אמרה מלויים מה להלן בלשון הילודש אף אמרה גידתא באן בלשון הילודש דניין³ אמרה גידתא מאומרה גידתא ואין דניין אמרה גידתא מעניתה ואומרה תניא רשב' אמר אדרם אומר שבחו בקהל נמרג וגנותו בקהל רם שבחו בקהל נמרג מן יודוי המערש גנותו בקהל רם ממקרה ביכורים וגנותו בקהל רם והאמיר רבי יוחנן משומר רבי שמעון בן יוחאי מפני מה תקנו ⁴תפלת בלחש כדי שלא לביש את עבורי עבורה שהרי לא חלק בהריב איזה יי' בשורה לויינטל ל' הווען ורבינו שלא קראנה למפרע מליחת מימה דרכיה מסמען דצנין לרבי ונין רצנן לית לאו דכל רליהם צמען לדמיימלן וכן תנין לפלייגי סמס" קפיטל למ צמען וילג' סמס' צמען נלוונו וכן צ"ס וזה סמס' צמען קמלה לדרכות (ד"י) דמן ציט צמלה הומיליס געלצע כל חד טעה ויקלח וצצקל יעמוד צאנטמל צצקען ודקונען ובצינן ובצינ'ה הומיליס צאנע צאניע לאלס צוכינן קאנטעל דמורייכו ספיטילו לאו דקילו משפטען צק"ס וקממל דגמלו נמי סמס' פליין מיל טיכל קא' לקמי מילימיטי מיל טקלעה קא' לכמי צצקען ודקונען ומוו צפ"כ' כס דז יי' פפלוגטעל לרבינו וועלטן ולוי יאנטיא צמיל ושו צילען יקלטה נפערע האדזיליס על נצץ לרבי זונעלן הילג' עד כלן מות כוונס מכוןן ואילע מות קלייקה לרבי יאנטיא הומיל עד כלן מות קלייקה מכוןן ואילע מות כוונס למילר מלר רבבי זונעלן וכוי מ"ק מלון

ונזכר נקם בז חטא עוליה לא זמא
גנותו אלא אימא צערו³ בדרתニア³ וטמא טמא
יקרא צריך להודיע צערו לרבים וכבים
מבקשים עליו רחמים וכל מי שיארע בו דבר
צורך להודיע לרבים וכבים מבקשים עליו
רחמים גופא א"ר יוחנן משומך רב שמעון בן
יוחי מפני מה תיקנו הפללה בלחש שלא
לביש את עברי עבריה שהרי לא חלק
הכתוב מקום בין חטא לעולה ולא והוא
איכא דמיים⁴ יידם החטא למעלה יודם עליה
לטמה החטם בהן הוא דירע והaicא חטא
נקבה יולדה וכר החטם מיכסיא באליה תינה
כברשה שעורהמאי איכא למיור החטם איזו
דקא מיכסיף נפשיה דאייבע לה לאיתוי
כברשה وكא מיריע שעורהמאי איכא
וכובים דלא סגי דלא שעורהמאי איכא
למיור החטם ניכסיף וניזיל כי היני דנכבר
לייה: קריית שמע: מנגן דכתיב⁴ שמע ישראל
בכל לשון שאתה שומע לנו רבנן⁵ קריית
שמע בעכבה דברי רבוי וחכמים אמרות
חביב לשון מן אי טעם דרבוי אמר קרא וחי
בחוויתן יהו ורבנן אמר קרא שמע בכל
לשון שאתה שומע ורבנן נמי הא כתיב והיו
ההוא שלא יקראנה למפרע ורבוי שלא
יקראנה למפרע מגליה נפקאה לה מדברים
חוברים ורבנן דברים הדברים לא משמע
להו ורבוי נמי הכתיב שמע ההוא מביע לה
להשמע לאויניך מה שאתה מוציא מפיך
ורבן סביר לה כמאן דאמר בהקורתה את
שמע ולא השמע לאונו יצא למא כסבר רבוי
בל

ורבנן סכרי לה במד' הקורה
את שמעו ולא השמיע לאונו יצא. מימה מי' דוחקיה למיימר כי קוה מי' לממי
פפלק קיס קולומ (נילטום דר טו). לדמן פקורותיהם סמע ולו הטעמיע לאונו ילה רבי יומי הומל
מצוס ולכמי' אמע הטעמיע לאוניז וט' קמע כלען עטמא צומע וט'

א"כ משמע דן להכה דאומקיי ובן מילתיהו אליבא הדלהתא ועוד רדיין ורובי הלהכה כרבו והו"ג פסיקנן בברכות ט' היה קורא. ותו הדתם קאמר תלמודא ור' יוסי תרתי שם ולא קאמר דרי' יוסי סבר לה כרי' משמע דדריך לה לאו